

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 171/08-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 27. mája 2008 predbežne prerokoval sťažnosť G. G., V., zastúpeného advokátom JUDr. M. J., Advokátska kancelária, K., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice-okolie v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C/ 181/92 a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosť G. G. pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice - okolie v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C /181/92 **p r i j í m a** na ďalšie konanie.

2. Veci vedené na Ústavnom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. III. ÚS 77/08 a sp. zn. III. ÚS 171/08 **s p á j a** na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. III. ÚS 77/08.

Odôvodnenie:

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 18. februára 2008 doručená sťažnosť G. G., V. (ďalej len „sťažovateľ“), pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Košice-okolie (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C/181/92.

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ (spolu s ostatnými žalobcami) podal 27. marca 1992 okresnému súdu žalobu *„o uloženie povinnosti uzatvoriť reštitučnú zmluvu“*.

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol, že ku dňu podania sťažnosti ústavnému súdu uplynulo takmer 16 rokov a vo veci nie je právoplatne rozhodnuté, čím pretrváva jeho právna neistota. Jeho právna vec sa nachádza od podania návrhu doteraz na súde prvého stupňa, kde nedošlo za toto obdobie ani k vyhláseniu meritórneho rozsudku. Podľa sťažovateľa je tento stav neznesiteľný a nedá sa v najbližšej dobe predpokladať, že by mohlo dôjsť k právoplatnému skončeniu tohto konania.

Sťažovateľ v sťažnosti ďalej uviedol: *„Aj keď okresný súd v danej veci vykonal veľký počet procesných úkonov (pojednávani), v priebehu konania však nepostupoval podľa zásady vyplývajúcej z prvej vety ustanovenia § 100 ods. 1 O. s. p. podľa ktorej, len čo sa konanie začalo postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.“*

Podľa sťažovateľa uvedeným postupom okresného súdu bolo porušené jeho základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Na základe uvedeného sťažovateľ žiada, aby ústavný súd v náleze vyslovil, že okresný súd v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C /181/92 porušil jeho základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, aby prikázal okresnému súdu vo veci konať bez zbytočných prietáhov a priznal mu primerané finančné zadosťučinenie v sume 250 000 Sk, ako aj náhradu trov právneho zastúpenia. Priznanie primeraného finančného zadosťučinenia sťažovateľ odôvodnil pretrvávajúcim stavom právnej neistoty.

II.

1. Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podanie sťažovateľa možno kvalifikovať ako sťažnosť v zmysle čl. 127 ústavy v spojení s § 18 ods. 1 písm. g), § 49 a nasl. zákona o ústavnom súde.

Sťažovateľ je v konaní zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom v zmysle § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

V prípadoch sťažností podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, v ktorých je namietané porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) v konaní pred všeobecným súdom, ústavný súd

v súlade so svojou doterajšou judikatúrou vyžaduje preukázanie využitia právneho prostriedku, na uplatnenie ktorého mali sťažovatelia právo podľa § 17 ods. 1 zákona Slovenskej národnej rady č. 80/1992 Zb. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky, štátnej správe súdov, vybavovaní sťažností a o voľbách prísediacich (zákon o štátnej správe súdov) v znení neskorších predpisov platného do 31. marca 2005 a od 1. apríla 2005 podľa § 3 ods. 7 a § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Ústavný súd vzhľadom na okolnosti prípadu, predovšetkým na dĺžku súdneho konania (takmer 16 rokov) v súlade s § 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde od požiadavky preukázania uplatnenia sťažnosti na prietahy v konaní na orgáne štátnej správy okresného súdu upustil.

Ústavný súd sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde predbežne prerokoval, preskúmal, či obsahuje všeobecné a osobitné náležitosti predpísané zákonom o ústavnom súde (§ 20 a § 50) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Keďže nezistil nedostatky v zákonom predpísaných náležitostiach a ani dôvody na jej odmietnutie, pričom otázku opodstatnenosti tvrdení v nej obsiahnutých treba posúdiť v konaní vo veci samej, prijal sťažnosť na ďalšie konanie.

2. Zo spisu ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 77/08 vyplýva, že vec prijatá na ďalšie konanie uznesením č. k. III. ÚS 77/08-9 z 18. marca 2008 a prerokúvaná vec sa týkajú toho istého konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 6 C/181/92 a sťažovatelia (v oboch prípadoch účastníci konania pred okresným súdom na strane žalobcu) v nich namietajú porušenie rovnakých práv v tomto konaní (základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru). Tieto veci teda spolu skutkovo súvisia.

Na základe uvedeného ústavný súd v záujme hospodárnosti konania podľa § 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 112 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku rozhodol,

že veci vedené pod sp. zn. III. ÚS 77/08 a sp. zn. III. ÚS 171/08 sa spájajú na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. III. ÚS 77/08.

Na základe uvedených skutočností rozhodol ústavný súd tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. mája 2008